

STSJ de Cantàbria de 24 de gener de 2017, recurs 862/2016

Indemnització per danys i perjudicis derivada d'un accident de treball: empleada municipal que no pot desenvolupar les seves funcions (accés al text de la sentència)

Una empleada, amb la categoria professional de metgessa d'empresa en un ajuntament, prestava els seus serveis en unes **instal·lacions deficientes i sense els mitjans necessaris**. No podia complir adequadament les seves funcions des de feia anys. Així mateix, **estava separada de la resta del personal sanitari dedicat a la prevenció de riscos laborals**. Aquesta situació es va posar en coneixement de l'ajuntament, que no va adoptar-hi cap mesura. Com a conseqüència, l'empleada va passar a una situació d'ansietat-depressió i va reclamar el pagament d'una indemnització per danys i perjudicis de 20.000 euros.

El TSJ dóna la raó a l'empleada, fonamentant-se en els arguments següents:

- En primer lloc, recorda que no procedeix aplicar en l'àmbit laboral una responsabilitat plenament objectiva o pel resultat, i no només perquè aquesta conclusió és la que es dedueix de la normativa aplicable i de la jurisprudència, sinó per la seva clara inoportunitat en termes finalístics, perquè aquesta objectivació produiria un efecte desmotivador en la política de prevenció de riscos laborals. **Si l'ocupador ha de respondre civilment sempre fins a rescabalar el dany en la seva integritat, hagi o no observat les obligades mesures de seguretat, no hi hauria cap component de benefici que el dugués no només a extremar la diligència, sinó tan sols a observar escrupolosament la normativa** en matèria de prevenció; i exclusivament actuaria de fre la possible sanció administrativa, l'efecte dissuasiu de la qual només afectaria les infraccions més greus. Aquest plantejament s'ajusta a la *Directiva 89/391/CEE*.
- **Partint de l'afirmació anterior, no es pot entendre observada l'obligació de l'ajuntament** de "garantir la seguretat i la salut" de l'empleada (art. 14.2 de la *Ley 31/1995, de 8 de noviembre, de prevención de Riesgos Laborales*), del dret a la seva "integritat física" (article 4.2.d ET) i a una "protecció eficaç" (art. 19.1 ET), **si en el moment de l'accident no es va vigilar el compliment del mètode de treball segur**. Aquell era **evitable, senzillament, amb la ubicació de l'empleada amb la resta del personal sanitari** dedicat a la prevenció de riscos laborals.
- Així mateix, **hi concorre culpa o negligència per part de l'ajuntament**, en demorar-se anys a millorar o evitar les infraccions.
- **És aplicable la doctrina jurisprudencial que manté la possibilitat de naixement del deure d'indemnitzar pels citats incompliments de l'obligació empresarial d'organitzar el servei en la forma adequada a la seva prestació**, i del que ha derivat fins i tot un dany en la salut de l'empleada. En conseqüència, es ratifica l'obligació del pagament d'una indemnització de 20.000 euros a càrrec de l'ajuntament, per l'incompliment de les seves obligacions en matèria de seguretat i salut laborals.